

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/35/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010832
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6714010832.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.júla 2016, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD., v trestnej veci obžalovaného J. C., stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm.c/ Tr.zák., konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1T/172/2014 zo dňa 28.10.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm.e/ ods. 3 Tr.por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn.1T/172/2014 zo dňa 28.10.2015 vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por.

o d s u d z u j e

obžalovaného J. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., W. XXXX/XX,

podľa § 212 ods. 2 Tr.por., s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák., § 56 ods. 1 Tr.zák. k peňažnému trestu vo výmere 500,- € (päťsto eur) .

Podľa § 57 ods. 1, 3 Tr.zák. pre prípad, že by výkon trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje obžalovanému náhradný trest odňatia slobody 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 57 ods. 2 Tr.zák. vymožená suma peňažného trestu pripadá štátu.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene, sp.zn. 1T/172/2014 zo dňa 28.10.2015 bol obž. J. C. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm.c/ Tr.zák. za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

dňa 27.10.2013 približne v čase od 02.30 h do 02.50 h v meste Zvolen, na ul. L. Štúra pri podniku Ministry v blízkosti autobusovej zastávky MHD odcudzil M. T. mobilný telefón zn. SONY Xperia s krytom čiernej farby so SIM kartou s telefónnym číslom XXXX XXX XXX, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorý mala položený vedľa seba po pravej strane, keď sedela na obrubníku a to takým spôsobom, že ho vzal z je blízkosti, čím takto svojím konaním spôsobil M. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., V., X.. B. XXXX/XX, škodu odcudzením mobilného telefónu vo výške 150,-€.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 212 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr.zák., § 49 ods. 2 Tr.zák., § 46 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm.b/

Tr.zák. ho zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku cestou svojho zvoleného obhajcu podal odvolanie obžalovaný J. C.. V rozsiahlych dôvodoch zdôvodnenia odvolania obžalovaný v podstate namieta jednak právnu kvalifikáciu konania, jednak trest a jednak aj skutkové náležitosti. Pokiaľ ide o skutkové náležitosti, tu v podrobných dôvodoch odvolania obžalovaný cestou svojho obhajcu poukázal na rozdiely vo výpovediach poškodenej T. a svedkyne W. C.. Tu polemizuje o tom, akým spôsobom poškodená so svedkyňou sedeli, či mali v rukách mobily, cigarety, kde sa tieto veci nachádzali, kedy kontaktovali políciu, či sa dozvedeli o zmiznutí telefónu večer alebo až na druhý deň, pričom podľa názoru obžalovaného poškodená pri odchode do klubu Ministry ešte nevedela o tom, že jej chýba mobilný telefón.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania, tu obžalovaný cestou obhajcu rozoberá jednotlivé skutkové podstaty, jednak prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr.zák. , ale aj prečinu zatajenia veci podľa § 236 ods. 1 Tr.zák. V tejto časti odvolania ďalej poukázal na rôzne rozhodnutia súdov jednak Českej republiky, jednak Najvyššieho súdu, ale poukázal aj na Nález Ústavného súdu SR právo na súdnu ochranu.

V konečnom dôsledku potom v tomto odvolaní navrhol, aby bol napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušený a buď odvolací súd vec vráti súdu prvého súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie alebo alternatívne aby vo veci rozhodol sám, kedy zohľadní odvolacie námietky obžalovaného a obžalovaného v celom rozsahu spod obžaloby oslobodí.

Na podklade podaného odvolania vo veci nariadil krajský súd verejné zasadnutie, kde konal o odvolaní obžalovaného. Na toto verejné zasadnutie sa obžalovaný nedostavil, bol prítomný len jeho obhajca, ktorý predložil súdu vyhlásenie obžalovaného, ktorým výslovne žiada, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v neprítomnosti obžalovaného.

V rámci záverečných prednesov potom obhajca obžalovaného za obžalovaného uviedol, že sa v celom rozsahu pridriava dôvodov odvolania, obžalovaný mal u seba telefón, ktorý patril poškodenej, avšak nevedel, akým spôsobom sa do jeho vlastníctva dostal, keďže hodnota telefónu bola menej ako minimálna škoda, nemôže ísť o prečin zatajenia veci, taktiež nemôže ísť ani o prečin krádeže, ale mohlo by ísť len o priestupok, kde však zákon o priestupkoch takýto priestupok nepozná a preto navrhol, aby bol obžalovaný potom, čo bude napadnutý rozsudok zrušený, spod obžaloby oslobodený.

Naopak krajský prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí uviedol, že na rozdiel od obhajoby je toho názoru, že napadnutý rozsudok je vo všetkých výrokoch správny a zákonný a navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného J. C. pokiaľ ide o vinu, nie je dôvodné, dôvodné je len pokiaľ ide o výrok o uloženom treste.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo ako aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr.por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých ktoré si vzájomne odporujú, pričom z odôvodnenia rozsudku je zrejmé aj to, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného a prečo neveril jeho obrane, že telefón poškodenej sa dostal k nemu náležom.

Krajský súd v Banskej Bystrici nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a nimi je aj podľa názoru krajského súdu jednoznačne a nepochybne preukázané, že

obžalovaný J. C. sa dopustil prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm.c/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, ako to uviedol v napadnutom rozsudku prvostupňový súd.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia, ako aj právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo podľa názoru krajského súdu poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o týchto záveroch pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje bez toho, aby ich ďalším akýmkoľvek spôsobom komentoval.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaného vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaného, tu je potrebné povedať, že obžalovaný svoju obranu tak, ako ju postavil aj v podrobnom odvolaní, uvádzal v priebehu celého dokazovania na hlavnom pojednávaní ešte pred prvostupňovým súdom, kedy sa snažil presvedčiť prvostupňový súd, že telefón poškodenej neodcudzil, ale sa k nemu dostal nálezom. S týmito dôkazmi sa už podrobne vysporiadal prvostupňový súd a v tomto smere krajský súd poukazuje len na prvotnú výpoveď poškodenej M. T., založenej v trestnom spise na č.l. 14-18, kde tento výsluch bol vykonaný dňa 22.04.2014 zákonným spôsobom a v tomto výsluchu na str. 17 poškodená jednoznačne uviedla, že počas rozhovoru s kamarátkou C. si chcela vziať mobil z obrubníka, pričom vedľa nej sedel C. a tento odišiel, ale keď tak chcela urobiť, mobil tam už nebol. Dodala tiež, že C. vytáčala telefónne číslo mobilu, či náhodou niekde nezvoní, ale nič také nepočuli. Z tejto prvotnej a podľa krajského súdu zásadnej výpovede vyplýva, že v čase, keď obžalovaný odišiel od poškodenej, tak táto bola v domnení, že svoj mobilný telefón mala položený vedľa seba a keď vzápätí ho išla hľadať, už tam nebol. Týmto je vyvrátená obrana obžalovaného, že samotná poškodená ani nevedela, kedy stratila mobil, či ho nezabudla pri obrubníku tak, ako to dokazoval v písomných dôvodoch odvolania. Za týchto okolností je potom správna kvalifikácia konania obžalovaného J. C. ako prečin krádeže v zmysle § 212 ods. 2 písm.c/ Tr.zák. a aj krajský súd sa s takýmto postupom okresného súdu v celom rozsahu stotožnil.

Pokiaľ ide o výrok o uloženom treste obžalovanému, tu okresný súd ukladal obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody z toho dôvodu, že skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z iného odsúdenia. Krajský súd však zistil, že od spáchania skutku sa obžalovaný zamestnal, riadne pracuje, pričom priemerne podľa dokladov založených v trestnom spise zarába viac ako 500,- € mesačne v čistom, od spáchania danej trestnej veci až po deň rozhodovania na krajskom súde uplynuli skoro 3 roky, za ktoré obdobie obžalovaný riadne žije, predložil aj doklad od zamestnávateľa, že pracuje a preto je krajský súd toho názoru, že nie je potrebné na obžalovaného pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody, ale je na jeho nápravu a prevýchovu možné pôsobiť aj iným alternatívnym trestom ako je peňažný trest a to v sume 500,- €.

Krajský súd preto v tomto smere zmenil napadnutý rozsudok s tým, že v prípade ak by odsúdený dobrovoľne od právoplatnosti rozsudku neuhradil peňažný trest, ustanovil mu náhradný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Krajský súd je toho názoru, že aj takýto trest bude postačovať na nápravu a prevýchovu obžalovaného a z tohto dôvodu preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.